

ล้วงชีวิต คิดแบบจอย

ทีมงานมีนัดกับดาราสาวรักชาติท่านนี้ที่ร้านสตาร์บัคส์ ทองหล่อ ซ.11 เธอมาในชุดเรียบง่าย รองเท้าผ้าใบ พร้อมกับเพื่อนสี่ขาแสนรู้ชื่อ 'ดินปืน' แต่ที่สะดุดตามากกว่าสิ่งอื่น เห็นจะเป็นเสื้อที่สกรีนคำว่า "อ่านจอร์จโอบาย เป็นของปวงชนชาวไทย" สำหรับเสื้อตัวนี้เธอบอกกว่าซื้อแบบสำเร็จรูปมาก่อน จากนั้นนำมาตัดแต่งให้เก๋อย่างที่เห็น หลังจากคุยเล่นกันไปได้สักพัก ทีมงานจึงเปิดประเด็นด้วยคำถามแรก

M-Lite : เห็นหน้าอยู่ตามเวทีการชุมนุมขับไล่อภิสิทธิ์ครั้งนี้ หลายคนสงสัยว่า ตอนนั้นจอยทำอะไรอยู่ อยากให้อัปเดทชีวิตให้ฟังหน่อย

ไม่ได้หายไปไหน สำหรับ จอย-ศิริลักษณ์ ผ่องโชค อดีตนางเอกแถวหน้าของประเทศที่ประกาศจุดยืน และรับใช้สถาบันหลักของชาติมาอย่างต่อเนื่อง หลังจากมีคดีติดตัวเมื่อครั้งขึ้นเวทีพันธมิตรฯ เธอก็กู้หน้าตั้งตาเรียนปริญญาโท สาขาการบริหารงานยุติธรรมที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์จนจบ และมีแพลนต่อว่าจะลงเรียนปริญญาเอก แต่ด้วยสถานการณ์บ้านเมืองที่กำลังมีปัญหา เธอจึงลุกขึ้นมาทำหน้าที่ของตัวเองอีกครั้ง

ไม่แปลกที่ใครหลายคนจะเห็นดาราสาวผู้รักชาติท่านนี้ ออกมาร่วมชุมนุมตั้งแต่เวทีการต่อต้านรัฐบาลระบอบทักษิณที่บริเวณสี่แยกจตุพงษ์ กระทั่งมาร่วมเป็นส่วนหนึ่งในแผนชัตดาวนั้ กรุงเทพฯ ของ "ก้านนุสเทพ" เพื่อโค่นล้มรัฐบาลชั้โกงอย่างมั่งมัน และอยากเห็นการปฏิรูปประเทศไทยในเร็ววัน

ครั้งนี้ นับเป็นโอกาสอันดีของทีมงาน M-Lite ที่เธอยินดีเปิดใจถึงชีวิต และมุมมองคิดทางการเมือง รวมไปถึงมุมมองความรักอย่างที่ไม่เคยมีสื่อไหนล้วงลึกไปถึง

จอย : ต้องย้อนหลังกลับไป 2 ปีที่แล้วหลังจากเล่นละครเรื่องล่าสุด "ตลาดอารมณ์" ของค่ายเอ็กแซ็กท์ค่ะ หลังจากถ่ายละครเสร็จมหาวิทยาลัยก็เปิดเรียนพอดี ตอนนั้นจอยสอบเรียนต่อปริญญาโทเอาไว้ จอยก็เลยเฝ้ายบายไป 2 ปีเพื่อตั้งใจเรียนด้านบริหารงานยุติธรรมที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

พอเรียนจบ จอยมีแผนว่าจะสอบเรียนต่อปริญญาเอกในช่วงต้นปีที่ผ่านมา แต่ปรากฏว่ามีเหตุการณ์ชุมนุมเกิดขึ้นก่อน ด้วยความที่ติดตามสถานการณ์อยู่ตลอด สมาชิกก็เลยแตกกระเจิง (หัวเราะ) ไม่มีกะจิตกะใจจะสอบ ถึงตอนนี้ก็ยังไม่ได้เตรียมตัวสำหรับที่จะสอบรอบสอง (ช่วง พ.ค.นี้) เลย คงต้องดูสถานการณ์บ้านเมืองต่อไปก่อนค่ะ ถ้าผ่านไปไม่ได้ด้วยดี ตัวจอยเองก็คงลุยเรื่องสอบ และเรื่องเรียนอย่างเต็มที่

M-Lite : สาขาการบริหารงานยุติธรรม เรียนเกี่ยวกับอะไรบ้าง

จอย : บริหารงานยุติธรรม จะเรียนเกี่ยวกับอาชญาวิทยา ซึ่งครอบคลุมกระบวนการยุติธรรมทั้งหมดค่ะ ไม่ว่าจะเป็นตำรวจ อัยการ ศาล และราชทัณฑ์ รวมไปถึงวิทยาการที่ว่าด้วยปัญหาอาชญากรรมสาเหตุอาชญากรรม การป้องกันอาชญากรรม

M-Lite : ทำไมถึงตัดสินใจเลือกเรียนสาขานี้

จอย : เป็นเพราะเรื่องที่จอยออกมาชุมนุมครั้งแรก ตอนชุมนุมพันธมิตรฯ ค่ะ ตอนนั้นจอยก็รู้สึกว่าจะใช้สิทธิเสรีภาพของเราอย่างถูกต้อง ซึ่งก่อนหน้านี้จอยก็ไม่ได้เคลื่อนไหวอะไร พอมีประเด็นสำคัญที่จอยรู้สึกว่า ไม่น่าจะมีเรื่องแบบนี้เกิดขึ้นในบ้านเมืองเราก็คือ เรื่องหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ จอยมองว่า คนที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องทำไมถึงปล่อยให้เรื่องนี้เกิดขึ้น แล้วเมื่อเกิดขึ้นแล้วมีการดำเนินการหรือไม่ อย่างไร จอยก็เลยเข้าไปดูว่าใครที่เขาสงใจเรื่องนี้ ก็พบว่า มีกลุ่มพันธมิตรฯ ที่สนใจ จอยก็เริ่มเข้าไปฟัง และเข้าใจอะไรมากขึ้น เห็นอะไรมากขึ้น

ตอนที่ไป จอยก็ทำในส่วนที่ตัวเองถนัด และคิดว่าการที่จะได้อะไรมา ต้องได้มาด้วยความชอบธรรม มันถึงจะเป็นผลในระยะยาว แต่สุดท้ายจอยก็ยังโดนคดี (ทำหน้าที่เชิงๆ) ทั้ๆ ที่ไปร้องเพลง ไม่ได้ไปพูดว่าร้ายใคร จุดนี้จอยคิดว่า จอยใช้สิทธิในขอบเขต ซึ่งไม่ได้ไป

ก้าวล่วงอะไรใคร สุดท้ายก็ไม่รอดค่ะ คำถามก็คือ แล้วมันถูกต้องไหม คุณตั้งข้อหาเรา คุณทำถูกต้องหรือเปล่า ชอบธรรมไหม ตั้งข้อหาเกินกว่าเหตุหรือเปล่า

ความรู้สึกไม่ได้รับความเป็นธรรมในครั้งนั้น นำไปสู่เหตุผลให้จอยเริ่มสนใจ และศึกษาการต่อสู้กับข้อกล่าวหา ทำอย่างไรที่เราจะแก้ต่างข้อกล่าวหาที่ไม่ชอบธรรมเหล่านั้นได้ เริ่มตั้งแต่ตำรวจตั้งข้อกล่าวหา เขามีอำนาจหน้าที่ตั้งข้อกล่าวหาจริง แต่เข้าข่ายอะไรที่เขาจะมาตั้งข้อกล่าวหา แล้วมันเกินเหตุหรือเปล่า สำหรับคดีความตอนนี้ ก็ยังอยู่ในชั้นศาลค่ะ

สิ่งที่เกิดขึ้นกับจอย ทำให้จอยต้องมองไปยาวๆ แล้วว่าก้าวต่อไปจะเป็นอย่างไรในกระบวนการยุติธรรม และนี่คือเหตุผลที่ทำให้จอยตัดสินใจลงเรียนปริญญาโท สาขาการบริหารงานยุติธรรมเพื่อจะได้เข้าใจหลักการที่มันเหมาะสม ถูกต้อง หรือถ้าต้องเผชิญกับเหตุการณ์จริง จะได้ว่า มันใช่หรือไม่ใช่ มันถูกหรือไม่ถูก ไม่เช่นนั้นเราก็จะไม่รู้อะไรเลย ตำรวจพูดอะไรเราก็ไม่กล้าเถียง หรือเขาพูดมาตราอะไรกลับมาเราก็มีนะ

ดังนั้น ถ้าไม่รู้อะไรเลย มันทำให้เราเสียโอกาสในการปกป้องตัวเองค่ะ นี่คือโอกาสที่จอยได้เรียนรู้ แม้จะไม่อยากได้รับประสบการณ์แบบนี้ก็ตาม อย่างน้อยๆ ก็ได้ช่วยเหลือตัวเอง และคนอื่นฯ ค่ะ

M-Lite : กลับมาที่ชีวิตหลังจากไม่มงานละคร หรืองานหน้ากล้องเลย หลายคนสงสัยว่า เค้ารายได้ทางไหนเลี้ยงชีพ

จอย : เงินเก็บก็พอมีอยู่ค่ะ (ยิ้ม) จอยทำงานตั้งแต่เด็กแล้วนะก็ต้องมีเงินเก็บไว้กินไว้ใช้บ้าง แม้จะไม่ได้อะไรแต่ก็ได้ใจใจใคร แต่นอกจากเงินเก็บก็มียารได้จากช่องทางอื่นบ้าง อย่างอาจารย์พิเศษก็เป็นบ้างนานๆ ที หรือมีการนำเงินไปลงทุนต่างๆ

ดังนั้น แม้จอยจะไม่ได้เล่นละคร แต่จอยก็ได้ได้คือได้อะไรมาก เพราะจอยไม่ได้เล่นละครเป็นเหตุผลเรื่องรายได้เป็นหลัก ส่วนใหญ่เป็นผลพลอยได้มากกว่า อยู่ที่ว่าเรารู้จักเก็บ และนำเงินไปทำให้กองกองได้อย่างไร ซึ่งก็อยู่ที่การวางแผนจัดการค่ะ เพราะต้องเข้าใจว่าการอยู่ในธุรกิจบันเทิง เราต้องมีแผนสำรอง เผื่อวันหนึ่งเราต้องเจอกับอุปสรรคใดๆ ก็ตาม หรือเราเหนื่อย เราท้อ เราอยากหยุด เราอยากพัก เราจะต้องอยู่ได้ด้วย ซึ่งจอยมองเห็นตรงนั้น และเตรียมตัวรับไว้ก่อนแล้ว ซึ่งการไม่ยึดติดชีวิตก็เป็นสุข ถ้ายึดหลักพอเพียงชีวิตก็ไม่ลำบาก

M-Lite : หลายคนบ่นคิดถึงละครของจอย มีแนวโน้มที่จะกลับมาเล่นละครไหม

จอย : ก็มีการพูดคุยกันเรื่อยๆ ค่ะ ต้องขอบคุณพี่ๆ ในวงการบันเทิงที่ยังนึกถึงจอยตลอด เพียงแต่ยังไม่มีโอกาสได้ร่วมงานกันก็เท่านั้น เพราะจอยติดโน้มน ดิตนบ้าง แล้วก็มียูเรอเรื่องหนึ่งที่หวังอยู่ว่าถ้าโปรเจกต์ของพี่เขาผ่านไปได้ด้วยดี จอยก็คงมีโอกาสได้ร่วมเล่นเพราะว่าเป็นเรื่องที่จอยคิดว่าบทดี จอยสนใจ แต่ก็ไม่ว่างจะได้เล่นเมื่อไร ซึ่งเรื่องนี้ เป็นเรื่องสิทธิของผู้หญิง ส่วนตัวจอยรู้สึกว่า เรื่องนี้โดนใจจอยมากๆ ซึ่งจริงๆ ก็เป็นเรื่องที่เคยสร้างกันมาแล้วนะค่ะ แต่มีการนำมาทำอีกครั้งหนึ่ง ก็เลยไม่ว่างจะมีโอกาสได้ร่วมงานหรือเปล่านั้น ถ้ามี จอยก็บอกว่า โห! ที่ขอบคุณที่นึกถึง โดนมาก ขอเล่นเลยอย่างสารนิพนธ์ที่จอยทำก็เป็นเรื่องเกี่ยวกับสิทธิของผู้หญิงในศาลชั้นต้น ซึ่งมันตรงและโดนใจมากค่ะ

คุยการเมือง สัตถ์จอย-ศิริลักษณ์

ต่อกันด้วยประเด็นทางเมือง เชื่อว่าหลายคนคงจดจำเธอกันได้ดีจากการเข้าร่วมชุมนุมกับกลุ่มพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย แต่หลังจากนั้นชื่อของเธอค่อยๆ หายหายไป มีหน้าซ้ายใจโดนข้อหาชุมนุมที่สนามบึงสุวรรณภูมิและดอนเมือง

M-Lite : ที่หาๆ ไปจากงานละคร หรืองานในวงการบันเทิง ส่วนหนึ่งมาจากผลกระทบเรื่องการแสดงจุดยืนทางการเมืองที่ชัดเจน ด้วยหรือเปล่า

จอย : จริงๆ มันมีผลกระทบอยู่แล้วค่ะ และครั้งแรกที่ตัดสินใจออกมาชุมนุม จอยรู้อยู่แล้วว่าเราต้องแลกกับอะไรบ้าง (ยิ้ม) ถ้าเราคิดว่า เราจะปกป้องเกี่ยวกับเรื่องที่สูงยิ่งกว่าชีวิตเรา เรื่องที่สูงยิ่งกว่าชีวิตครอบครัวเรา เรื่องงานมันต้องไปเลยละ ถ้าถามว่ารู้สึกแยไหม จอยว่า ถ้าคิดจะทำ มันก็ไม่ต้องคาดหวังว่าจะอะไร ยิ่งไง แต่ต้องเตรียมใจ เตรียมพร้อม ซึ่งจอยตอบกับตัวเองแล้วว่า จอยจะทำนะ ซึ่งจริงๆ จอยไม่ต้องทำขนาดนี้ก็ได้นะ เพื่อจะได้ไม่โดนผลกระทบอะไรมากมาย แต่มันก็มีคำถามกลับมาทันทีว่า แล้วแกจะคิดทำไม

ถ้าคุณคนเดียวที่คิดว่า ไม่ต้องหอรอกมีคนอื่นทำ ถ้าคิดแบบนี้ เหมือนกันหมด แล้วใครจะทำ ถูกไหมคะ เพราะบ้านเราเมืองเราเป็นประเทศประชาธิปไตย ถึงมีเสียงส่วนน้อยที่มีหลักการ นำฟัง น่าสนใจ แต่ยังไม่แล้ว การที่มีพลังของเสียง หมายถึงว่า มีผู้ที่คิดเห็นเหมือนกัน ในจำนวนมากพอ มันถึงจะผลักดันให้มีผล แต่ถ้าเราแค่คิดว่า ไม่เป็นไรหอรอก คนอื่นทำก็ได้ ถ้าคิดเหมือนกันหมด มันก็ไม่มีการทำอะไร ใช้ไหมคะ จอยก็เลยคิดว่า ในเมื่อเราเลือกแล้ว จอยก็เดินหน้าต่อไป โดยจุดที่ตัดสินใจออกมาตั้งแต่แรกเลยก็คือ เรื่องในหลวงค่ะ

M-Lite : ความกล้าที่จะลุกขึ้นมาต่อสู้กับความไม่ชอบธรรม ใช้ว่าทุกคนจะมี ตันธราชแห่งความกล้าเหล่านี้ คุณได้มันมาจากไหน

จอย : พื้นฐานมาจากครอบครัวค่ะ คุณพ่อต่อสู้เรื่องความเป็นธรรมมาตั้งแต่จอยเด็กๆ แล้วค่ะ จอยก็ต้องเดินไปกับคุณพ่อ ตอนนั้นคุณพ่ออยู่สหภาพแรงงานการไฟฟ้าฝ่ายผลิต ซึ่งชื่อนี้มีการต่อสู้คัดค้านอะไรที่ไม่ชอบธรรมอยู่หลายเรื่อง โดยเฉพาะตอนที่จะมีการพยายามแปรรูปรัฐวิสาหกิจการไฟฟ้า จอยก็ไป แต่ช่วงนั้นเป็นช่วงที่งานเราแบบ...แน่นมาก เพราะวาระครบที่เล่นประสมความสำเร็จ ทำให้มีคิวต่อเนื่องระยะยาวล่วงหน้า ก็เลยไปช่วยได้แค่ร้องเพลงครั้งเดียว อีกอย่างเราไม่รู้ปัญหาด้วย และด้วยความที่เรายุ่ง เราก็เลยไม่ได้สนใจจะไปรู้ข้อมูลข้างนอกเองอะนะ ก็ต้องโทษตัวเอง จะไปหวังให้พี่ที่วับบ้อหม้อมูล

ก็คงจะยาก เราก็พอจะรู้ว่าธุรกิจมันเป็นอย่างไรวะ

พอเราไม่รู้ เราก็ไปช่วยแบบแอบๆ พอนักข่าวมาก็มุดๆ หลบๆ เพราะไม่รู้ข้อมูลอะไรเลยว่ะ อะไรวะ ยิ่งไง ทำให้ไม่พร้อมจะเผชิญหน้า เนื่องจากไม่รู้ว่าจะตอบคำถามว่าอย่างไร แต่เราก็รู้สึกว้า ถ้าบอกแปรรูปไฟฟ้า มันก็ไม่ได้อยู่แล้วละ จอยก็ไปร้องเพลงให้กำลังใจแล้วกันนะ เท่าที่ทำได้

ทั้งหมดนี้ สะท้อนให้เห็นว่า จอยมีเส้นทางชีวิตตั้งแต่เด็กจนโตในเรื่องความไม่ถูกต้อง จะรู้สึกปรี๊ดทุกครั้งเมื่อเห็นความไม่เป็นธรรม แต่บางทีก็ต้องซึ้งนำหนักนะ เรื่องบางเรื่องประสบการณ์จะบอกทันทีว่า เฮ้ย! แกเยอะไปๆ ใช้อารมณ์นำหน้ามากไปแล้วนะแก ไปหาข้อมูลก่อนดีไหม อย่าเพิ่งฟังอะไรแล้วก็ปรี๊ดขึ้นมา อันนี้ประสบการณ์จะสอนเราค่ะ

แต่พอเป็นเรื่องสถาบันพระมหากษัตริย์ เทียบไม่ได้กับจุดที่จอยออกมาตอนนั้น เพราะถ้าเป็นเรื่องในหลวง ไม่ต้องคิดอะไรมากเลย ไม่ต้องมานั่งคิดทบทวนอะไรมากมาย ไม่ต้องคิดว่าจะต้องแลกกับอะไร การงานกระทบไหม กระทบอยู่แล้ว ถ้ามีคนบอกว้า พ่อเรา

พ่อของคนที่ประเทศมีคนมาหมิ่นพระองค์ ทั้งที่พระองค์ทำอะไรเพื่อพสกนิกรมาโดยตลอด เราก็ต้องออกมาทำอะไรสักอย่าง (น้ำเสียงเริ่มสั่นเครือ) อย่างน้อยที่สุดก็คือ...ต้องกระตุกกระบวนกรต่างๆ ที่ดูเรื่องนี้ (กลับมาหน้าเสียงที่จริงจัง)

M-Lite : ถามถึงการชุมนุมครั้งล่าสุดนี้ ทุกคนที่ออกมาชุมนุมถูกมองว่าเป็นกบฏ รู้สึกอย่างไรกับคำนี้บ้าง

จอย : จอยคิดว่า สังคมเข้าใจค่ะ โดยเฉพาะคนที่มีแนวคิดในทางเดียวกัน แม้จะถูกตราหน้าว่ากบฏ แต่คำคำนี้เป็นแค่คำคำหนึ่ง ข้อกล่าวหาหนึ่ง ถ้าจะต้องเป็นคดีความจริงๆ เขามีสิทธิ์ มีความชอบธรรมที่จะกล่าวหาเราจริง หรือไม่ เราก็สู้ในกระบวนการยุติธรรมอยู่แล้ว เรามีหลักของเราอยู่แล้ว เราไม่จำเป็นต้องวิตกกังวลจนเกินเหตุ เราแค่รู้ว่าเรากำลังทำอะไรอยู่ ถ้าเราคิดว่าสิ่งที่เราทำมันถูกต้อง ชอบธรรม ก็ทำ แค่นั้นค่ะ ส่วนตัวจอยเองไม่ได้หว้นไหวอะไรกับคำคำนี้ และดูเหมือนว่ามวลมหาประชาชนก็ไม่หว้นไหวอะไร (ยิ้ม) ซึ่งกลายเป็นคำแพะขึ้นไปแล้วด้วย

M-Lite : ตอนนี้มีออกหมายจับดาราร่วมมือบชตดวาร์

กรุงเทพฯ โดยส่วนตัวคิดเห็นอย่างไรกับเรื่องนี้
จอย : ก็ต้องดูว่า เขามีสิทธิที่จะกระทำหรือไม่ และกระทำเกินกว่าเหตุหรือเปล่า หรือต้องการจะบอกว่าสิ่งที่บุคคลสาธารณะเหล่านั้นทำอยู่ไม่ถูกนะ ตำรวจจะดำเนินการแบบนี้ แต่ทั้งหมดแล้วก็ดูไม่เห็นจะมีอะไร มันไม่ได้ทำให้กระทบกับเป้าหมายหลักที่ทุกคนออกมาต่อสู้เป้าหมายหลักนั้นเนี่ย มันส่งผลเสียต่อประเทศชาติมากกว่าเยอะค่ะ

เพราะฉะนั้น จอยเชื่อว่า การที่พี่น้องนักแสดงทุกท่านออกมา ซึ่งจากคำพูด และการแสดงออกมันชัดเจนอยู่แล้ว ซึ่งพวกเขาว่า การออกมาแบบนี้จะต้องเจอกับอะไรบ้าง เพราะที่ผ่านๆ มา มีประสบการณ์การต่อสู้ให้พี่น้องนักแสดงได้เห็นแล้วว่า นักแสดงที่ออกมาอย่างเช่น จอยต้องเจอกับอะไรบ้าง ดังนั้น นักแสดงทุกท่านเขา คิดดีแล้วละ ตัวอย่างก็มีอยู่แล้วนี่ โงะคะ (ยิ้ม และยิ้มที่ตัวเอง) ซึ่งเชื่อว่าพี่ๆ เขา คงจะปรับให้ดีขึ้นค่ะ

สำหรับกรณีดังกล่าว ต้องบอกว่า กระบวนการยุติธรรมมีอยู่ค่ะ คงต้องสู้ในกระบวนการยุติธรรม ตั้งแต่ที่คุณมีสิทธิที่จะแจ้งข้อกล่าวหาหรือเปล่านั้นก็ได้ คุณมีความชอบธรรมไหม เพราะตอนนั้นทุกอย่างมันกำลังพูดถึงเรื่องการไม่ยอมรับรัฐบาลชุดนี้ การมองว่ารัฐบาลชุดนี้ไม่ชอบธรรม เพราะฉะนั้น อะไรก็ตามที่สั่งการในตอนนั้น จอยคิดว่าต้องใช้ระยะเวลาในการแสดงความคิดเห็นออกมาว่า อะไรบ้างที่เป็นคำสั่งที่ ชอบธรรม และอะไรบ้างที่เป็นคำสั่งที่ไม่ชอบธรรม อยากให้ดูในประเด็นหลักๆ มากกว่า เรื่องนี้เป็นแค่ประเด็นระหว่างทางในการต่อสู้เท่านั้น ซึ่งหลายคนคงประเมินกันมาก่อนแล้วว่า เรื่องนี้มันเกิดขึ้นได้

M-Lite : กับความคิดที่ว่าคนทำงานบ้านทิงไม่ควรออกมายุ่งเกี่ยวกับการเมือง ตรงนี้มอง

อย่างไร

จอย : จอยคิดว่า เป็นมุมมองที่สวนทางกันมาก (ลากเสียงยาว) มากจริงๆ นะ เพราะการที่คุณเป็นคนที่ยกข้ออ้าง เป็นคนของประชาชน หรือสังคมยอมรับว่าคุณเป็นคนของประชาชน มันไม่ใช่แค่ชื่อเสียงที่ประชาชนสนใจ ความหมายไม่ได้แปลว่า ประชาชนฟังความสนใจมาที่คุณ ทำให้คุณมีชื่อเสียง ซึ่งมันไม่ใช่แค่นั้นค่ะ แต่จริงๆ แล้ว ในส่วนตัวของจอยคิดว่า คุณจะต้องเอาสายตาคุณมองกลับไปประชาชนด้วยว่า ในเมื่อคุณเป็นคนของประชาชน คุณมีหน้าที่ หรือภาระอื่นๆ เข้ามาแบกอยู่มากมาย เช่น สิ่งที่เขาให้กับเรา ช่วยให้เราชื่อเสียง เป็นที่ยอมรับ มีสิ่งดีๆ ขึ้นมาในชีวิต ในขณะที่ประชาชนเองก็ยังไม่สบาย ถูกกดขี่ ถูกหลอกด้วยวิธีการที่มันแนบเนียนต่างๆ แล้วเราจะไม่สนใจคนที่เขาสนับสนุนเราเหรอ ทั้งๆ ที่คุณเป็นคนของพวกเขา

อย่างตัวจอยเอง จอยทนไม่ได้กับความไม่ชอบธรรม แต่การออกมาว่าต่อสู้ของจอยแต่ละครั้ง จอยต้องรับผิดชอบทุกอย่างที่จะออกไปทางสังคม แน่แน่นอนว่าตัวจอยเองมีทั้งมุมดี และมุมไม่ดี ถ้าเราแสดงออกไปทางสังคมแล้ว เราต้องแสดงออกในมุมที่ดี คนที่ไม่เลิกซึ่ง

อาจจะมองว่า สร้างภาพ คำว่าสร้างภาพก็คือสร้างภาพ จอยถามว่า ถ้าเรามีความรับผิดชอบต่อสังคม เราควรเอาภาพที่ออกไปถูกไหม ภาพที่ไม่ดีไม่ต้องไปนำเสนอมากหรอก ดังนั้น ใครจะมองว่าสร้างภาพ แต่จอยคิดว่า จอยมีความรับผิดชอบต่อสังคมอยู่พอดี ซึ่งไม่เพียงแต่เรื่องการเมือง เรื่องส่วนตัวก็เช่นกัน

M-Lite : คิดอย่างไรกับกระแสสังคมที่มองว่า มือบลูเทพ คือมือแก้ปัญหา-คนไอโซ

จอย : ในฐานะที่จอยก็เลยเคยเวทีการชุมนุมมาหลายรูปแบบ มีศิลปินเพื่อชีวิตมาร้องเพลง บนเวทีก็จะมีกรจูดรูปเทียนบูชา ซึ่งเป็นเวทีต่างๆ แล้วก็มีคนบริจาคเงินอย่างละนิดอย่างละหน่อย และใช้เม็ดเงินบริจาคให้เกิดประโยชน์ที่สุด เพราะฉะนั้น จะไม่ค่อยมีอะไรที่เยอะ (เห็นเสียง)

แต่พอมีการชุมนุมสมัยนี้ ถูกมองว่าเป็นอีเวนต์จ้า (ลากเสียงยาว) เรียกว่าเป็นเวทีคอนเสิร์ตกันเลยทีเดียว ซึ่งแรกๆ ตัวจอยเองเป็นผู้เฝ้าดู แต่ก็ไม่ได้วิจารณ์อะไร เพียงแค่รู้สึกแปลกตาไป ตอนนั้นจอยกลับรู้สึกว่ามันเป็นประโยชน์ และที่พูดเรื่องการ

ใช้เงินบริจาคให้เกิดประโยชน์ที่สุด จอยไม่ได้มีเจตนาเอามาเปรียบเทียบกับในเชิงลบนะ จอยกลับเห็นข้อดีแล้วว่าการที่ทำอะไรที่ตื่นตาตื่นใจ สามารถเรียกคนให้ออกมาสนใจได้จริง เพราะการจะเรียกหลังจากมวลมหาประชาชน สิ่งแรกเลยต้องทำคือ ต้องทำให้คนหันมาฟังก่อน แล้วถึงจะรับสาร

ถ้าคนที่ไม่มีความตั้งใจจะไปด้วยตัวเองแต่แรก ก็คงยากที่จะเข้าถึง โดยเฉพาะหลังใหม่ๆ ที่พวกเขาไม่เคยมีประสบการณ์ในเรื่องนี้เลย ซึ่งการได้เห็นหลังใหม่ๆ ออกมากันมาก ต้องยอมรับว่ามาจากแสง สี เสียง เป็นสื่อที่ช่วยดึงความสนใจให้ออกกันมา ยังมีแกนนำที่ๆ ศิลปินดาราเข้ามาแสดงจุดยืน ก็จะช่วยช่วยให้คุณค่อยๆ ซึมซับ และได้รับสารที่จะนำไปเป็นข้อมูลในการตัดสินใจได้

ส่วนที่ว่าม็อบนี้ คือม็อบปัญญาชน คนไฮโซ ก็แล้วแต่คนมองนะคะ แต่สิ่งที่จอยสัมผัสได้คือ เป็นการชุมนุมที่ชวนคนออกมาได้มากถึงมากที่สุด และการที่มีมวลมหาประชาชนออกมาจำนวนมากแบบนี้ ทำให้ได้พื้นที่สื่อออกไปทั่วโลก ซึ่งก็รู้ๆ กันอยู่แล้วสื่อบ้านเราเป็นอย่างไร สื่อที่สู้กับความไม่เป็นธรรมก็สู้กันยิบตา แต่สื่อที่ไม่เสนอความจริงครบถ้วนก็มีเยอะนะ พอมีเยอะทำอย่างไร เวทีชุมนุมนี้แหละจะยึดพื้นที่สื่อออกไปทั่วโลก ในจุดนี้ จอยมองว่า คือประชาธิปไตยที่ประเทศไทยได้แสดงให้เห็นโดยเป็นรูปธรรมแล้ว ต่างชาติเองก็ยอมรับในมุมที่ชื่นชมด้วย เป็นการชุมนุมที่สันติจริงๆ

M-Lite : ถ้าจะปฏิรูปประเทศไทย อยากเห็นการเปลี่ยนแปลงในเรื่องไหนมากที่สุด

จอย : ไม่รู้ว่าจะพูดว่าอยากเห็นอะไร เห็นมันก็คือฝันอะคะ ฝันก็คืออยากให้อะไรดีไปหมด ซึ่งมันก็โลกสวยจริงๆ นะ แต่อย่างแรกจอยคิดว่า อยากให้มีการปฏิรูปโดยให้ความสำคัญกับเรื่องจริยธรรม ถ้าการศึกษาสูงแค่ไหน แต่จริยธรรมไม่มี บ้านเมืองก็ฉิบหายนะ ถูกไหมคะ แต่ในขณะเดียวกันถ้าคนในสังคมโดยส่วนใหญ่มีจริยธรรม มีความเป็นธรรม ปัญหาที่จะเกิดได้น้อย จะพัฒนาอะไรที่ไม่มีตัวอุปสรรคกีดขวาง จอยคิดอย่างนั้น

M-Lite : แล้ว 'ความเป็นธรรม' ในทัศนะของจอยเป็นอย่างไร

จอย : มีคนชอบพูดว่าอะไรก็ความเป็นธรรม ความเป็นธรรมแล้วความเป็นธรรมคืออะไรจริงๆ มันง่ายมาก สำหรับจอยนะ ความเป็นธรรมล้วนมีพื้นฐานมาจากศีล 5 ค่ะ เริ่มจากข้อ 1 คุณไม่ไปเบียดเบียนทรัพย์สิน หรือชีวิตเขา คุณก็เป็นธรรมแล้ว ข้อ 2 คุณไม่ไปโกงใคร คุณก็เป็นธรรมแล้ว หรือศีลข้อ 3 คุณประพฤติตัวในทาง

ที่ดีที่งาม โดยเฉพาะถ้าคุณต้องเป็นคนในประเทศชาติต้องการในเรื่องภาพลักษณ์ คุณต้องทำตัวให้ดี ถูกไหม ส่วนข้อ 4 ห้ามพูดปด คุณไม่โกหกใคร คุณไปรังใส คุณก็เป็นธรรมแล้ว ข้อสุดท้ายนี้ที่สำคัญ คุณอย่าเมามากทำงาน เพราะความเป็นธรรมจะเกิดไม่ได้ ถ้าสติสัมปชัญญะของคุณมันบกพร่อง

ดังนั้น การเอาศีลมาจับในเรื่องของความเป็นธรรม จอยมองว่าศีลเป็นพื้นฐานของมนุษย์ ลองคิดดูสิ ถ้าทุกคนมีศีล ปัญหาต่างๆ ก็จะไม่เกิด

จอยกับกระแสรักบนฉำ

ปิดท้ายกันที่กระแสรักท่ามกลางสนามรบของเธอกับนายหน้า (นิติธร ล้ำเหลือ) แทนนำ คปท. ประเด็นนี้เป็นสิ่งที่ใครหลาย

คนให้ความสนใจกันมาก เห็นได้จากเว็บบอร์ดชื่อดังต่างๆ มีการตั้งกระทู้ พูดถึงความสัมพันธ์ของเธากับเขา เธอมีการเขียนแซวกันไปต่างๆ นานา

เมื่อมีโอกาสได้เจอเธอ ที่งานจึงไม่พลาดที่จะถามถึงความสัมพันธ์รักดังกล่าว ส่วนเธอจะชี้แจงว่าอย่างไร อยู่ในบทบาทไหนด้านล่างนี้แล้ว

จอย : ช่วงนี้ ไม่ได้เป็นช่วงที่เหมาะสมจะคุยเรื่องความรัก เพราะตอนนี้มีเรื่องที่ยิ่งใหญ่กว่า สำคัญกว่าตัวเราเยอะ (ลากเสียงยาว) เพราะฉะนั้นเรื่องความรักคงไม่น่าจะนำมาพูดถึงในช่วงเวลาแบบนี้ แล้วยังจอยเป็นคนหนึ่งที่เคลื่อนไหว หรือติดตาม หรือให้กำลังใจใครก็ตามที่ลุกขึ้นมาต่อสู้กับความไม่ถูกต้อง รวมไปถึงความสูญเสียที่เกิดขึ้นหลายอย่าง เรื่องความรักขอเอาไว้พูดในช่วงเวลาที่มันเหมาะสม มันควรดีกว่าเนอะ

M-Lite : แล้วถ้าถามแค่มุมมองความรักอย่างเดียวโดยไม่ลงรายละเอียดไปที่ตัวบุคคลละ มุมมองความรักของจอยเป็นอย่างไร

จอย : “อ้อย จอยเครียด” พูดด้วยน้ำเสียงที่เล่นที่จริง พร้อมกับเอามือกุมขมับ จากนั้นหันมายิ้มก่อนจะตอบว่า “มุมมองความรักเธออะ (น้ำเสียงจริงจัง) ความรัก คือ (นิ่งคิด) ความรู้สึกดีๆ ที่เราจะมาให้แก่ใครก็ตามที่อยู่ใกล้ชิดเรา รอบตัวเรา แล้วก็...ความรักที่ดี ก็ควรจะเป็นความรักที่ทำให้เกิดพลังในด้านบวก”

จอยจบการพูดคุยประเด็นความรักไว้แต่เพียงเท่านี้ ก่อนจะทิ้งท้ายประโยคด้วยท่าทีที่มุ่งมั่นว่า “เวลานี้ ไม่มีอะไรสำคัญเท่ากับการสู้เพื่อประเทศชาติอีกแล้วค่ะ” ■

เรื่อง : ปิยะนันท์ ขุนทอง, ภาพ : ปวีร์ศรี โพพงราช
ขอบคุณภาพประกอบบางส่วนจาก
เฟซบุ๊ก Joy Sirilak Pongchoke

ประวัติส่วนตัว

ชื่อ : ศิริลักษณ์ พ่องโชค

ชื่อเล่น : จอย

วัน/เดือน/ปีเกิด 3 ธันวาคม พ.ศ. 2520

อายุ 36 ปี

อาชีพ : นักแสดงอิสระ

การศึกษา

อนุบาล 1- ป.6 : โรงเรียนสุจินต์นงดี

ม.1- ม.3 : โรงเรียนวัดเขมาภิรตาราม

ม.4 - ม.6 : โรงเรียนสามเสนวิทยาลัย

ปริญญาตรี : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

(เอกการแสดงและกำกับการแสดง)

ปริญญาโท : คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

สาขาการบริหารงานยุติธรรม

วิทยาการพิเศษ

- คณะศิลปกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- วิทยาลัยนวัตกรรมการสื่อสารสังคม
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- โรงเรียนจิตรลดา
รางวัลแห่งความภูมิใจ
รางวัลพระราชทานพระสุรัสวดี
- นักแสดงนำภาพยนตร์ยอดเยี่ยม
จากภาพยนตร์เรื่อง คู่กรรม 2 ประจำปี 2539
รางวัลโทรทัศน์ทองคำ
- นักแสดงนำหญิงดีเด่นจากละคร
เรื่อง ราชินีหมอลำ ประจำปี 2548
นักแสดงสนับสนุนหญิงดีเด่น จากละครเรื่อง
ตลาดอารมณ์ (เข้าชิง) ประจำปี 2554
รางวัลเมขลา
- นักแสดงสมทบหญิงมหานิยมจากละคร
เรื่อง ตลาดอารมณ์ ประจำปี 2554

รวม ‘ที่สูงสุดในชีวิต’ ของ จอย-ศิริลักษณ์

รักที่สุด

รักที่สุดคือในหลวง ทรงที่สุดคือแผ่นดินค่ะ (ยิ้ม) หน้าที่นี้ ในสมองของจอยมีเรื่องนี้เรื่องเดียวเท่านั้นค่ะ ซึ่งจอยก็รู้สึกเหมือนคนไทยทุกคนนะที่ไม่สามารถจะบรรยายความรู้สึก ความเคารพเทิดทูนได้หมด ถ้าถามว่า รักและภูมิใจที่สุด เห็นจะเป็นครั้งที่จอยได้มีโอกาสถ่ายทอดบทเพลงพระราชนิพนธ์ เพลงอาทิตย์อัสดง ซึ่งตัวจอยรู้สึกว่า เหมือนได้ใกล้ชิดกับพระองค์ท่าน เพราะตั้งแต่เด็กจนโต จอยเห็นพระองค์ท่านทรงงานหนักมาตลอดดูในโทรทัศน์ก็เห็นทุกวัน และได้เห็นแค่พระองค์ท่านไปงานนี้ เบื้องานนี้

แต่เห็นที่ท่านไปงานที่หนักๆ น้ำท่วมก็ต้องลุยน้ำท่วมฝนตก ลุยโคลนท่านก็ทำมาแล้ว คือจอยมองว่า ท่านจะอยู่สบายๆ ก็ได้ แต่พอท่านเป็นพ่อของคนทั้งประเทศ ท่านจะสบายใจก็ต่อเมื่อเห็นคนไทยอยู่อย่างร่มเย็นเป็นสุขจริงๆ ดังนั้น ไม่ว่าจะลูกของท่านจะมุมไหน บนเขา บนดอย เราจะเห็นท่านลุยขึ้นไปอย่างไม่ย่อท้อ ซึ่งจริงๆ เรามีรัฐบาลเพื่อทำเรื่องพวกนี้อยู่แล้ว พระองค์ท่านไม่ต้องเหนื่อยขนาดนั้นก็ได้อะ แต่ที่ผ่านมา ท่านเหนื่อยมาตลอด อย่างน้อยก็ตั้งแต่จอยลิ้มรสชาติวีรบุรุษเรื่อง

ดังที่สุด

ดังที่สุดหรือ (นิ่งคิด) พูดยากอะคะ ตอนเล่นสาวน้อยเคพีเธอ หรือราชินีหมอลำดีละ แต่โดยรวมแล้วคนมักจจะรบกวนทุกอย่างว่าเป็นเรื่องที่จอยร้องเพลง (ยิ้ม) ถามว่าตอนนั้นความดังทำให้เปลี่ยนไปไหม ก็ไม่ละ ไม่ค่อยมีช่วงลดย ช่วงเหลิงเท่าไร จะมีบ้างก็แค่อารมณ์เหนื่อย หงุดหงิด หน้าหงิก หน้างอ เพราะเกิดจากการทำงานหนักพักผ่อนน้อย

อย่างช่วงรับปริญญา มีคนมารุมขอถ่ายรูปเยอะมากแต่ด้วยแสงจะหมดแล้ว และยังไม่ได้ถ่ายรูปกับพ่อแม่เลยจอยจึงปลุกตัวเพื่อจะเข้าไปถ่ายรูปกับพ่อแม่ แต่มีอยู่ท่านหนึ่ง ดิ่งจอยแรงมาก จอยก็บอกไปว่า ‘เดี๋ยวก่อนได้ไหมขอถ่ายกับครอบครัวก่อน’ พอกลับมาคิด อู๊ยย! ตายละ เราพูดแรงไปไหมเนี่ย

เหนื่อยที่สุด

พอมันผ่านไปมาแล้วมันก็ไม่เหนื่อยอะนะจอยเชื่อว่าผู้หญิงเป็นเพศที่อดทนเก่ง (น้ำเสียงเริ่มสั้นๆ) แต่ที่เหนื่อยที่สุดก็คงเป็นเรื่องคนที่เราไปพูดใส่ร้ายป้ายสีทำให้ผู้ใหญ่เข้าใจผิด จนเราอี๊ดอึด และต้องการความโปร่งใส จอยพยายามหาโอกาสพูดคุยแบบโปร่งใส แต่จอยกลับไม่ได้มีโอกาสนั้น พอไม่ได้รับโอกาสนั้น ก็เลยรู้สึกผิดหวัง รู้สึกเหนื่อย ถึงวันนี้พอย้อนกลับไป มันทำให้เราเห็นว่า เออเนอะ ชีวิตเราเปลี่ยนไปเยอะเลย เปลี่ยนไปในทางที่ดีขึ้น แล้วมีความสุขที่แท้จริงมากขึ้น หันมาสนใจสังคม และทำหน้าที่ตอบแทนคุณแผ่นดินมากขึ้น ซึ่งใหญ่กว่าชีวิตของเราด้วยซ้ำ ถึงเหนื่อย แต่ก็ภูมิใจที่ก้าวผ่านมันมาได้ ■

